

Опис порожнини

Грот розташований на південному березі Тарханкутського півострова, приблизно за 2 км на схід від урочища Отлеш, за 1100 м на схід від арки Атлеш. Координати грота 45° 20 '04,8"; 32° 34' 09,3".

Грот є абразійно-денудаційною порожниною. Грот розташований на території Отлеської спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 11,2 м; площа – 59,1 м²; об'єм – 155 м³. Складено повний план порожнини.

Грот являє собою велику хвилеприбійну нішу, доопрацьовану денудаційними процесами, вироблену в основному по тріщинах напластування. Закладений він приблизно на 4-5 метрів вище за рівень моря. Тобто, мабуть, є більш давнім гротом. У плані та перерізах він має звичайну для гротів подібного типу форму. Грот має два виходи на поверхню, один основний великий, шириною 9 м і висотою 6 м, і другий, маленький, приблизно 0,7 на 0,4 м. Максимальна висота грота 6 м, спостерігається на вході, далі зменшується висота до 4, 7 метрів, і наприкінці грота становить 0,7 м. Взагалі грот має досить складну форму, уявлення про яку дає його план, розрізи та перерізи. Максимальна ширина грота – 9,5 м спостерігається у привходовій частині.

Покрівля грота параболічна, дрібно ступінчаста, по шаруватості вапняку. Стіни гроту нерівні. Дно грота підвищується від входу в глибину грота приблизно на 3 м. Відмінною рисою грота є те, що він має похиле дно, розділений на дві частини. Майже вертикальним уступом, висотою близько 1 м. Вище уступу, від нього і до кінця грота, дно піднімається на 1 м. Нижче від уступу, дно теж похило. Воно опускається до другого уступу, що знаходиться за кордоном гроту, ще на 1,5 м. нижче другого уступу. Висотою 2 м є ще один, що обривається в морі (див. фотографії). У західній частині грота видно низькі ніші, розташовані вище за уступ. Далека частина гроту, теж є низькою, майже плоскою нішою. Тобто в гроті чітко виділяються дві частини, мабуть різновікові. Більш давня - вище низька частина, що знаходиться, і більш молода, висока привходова частина, врізана в вже існуючу. Потім весь грот був піднятий ще вище, абразійна технологія його дуже сповільнилася. Орієнтування гроту 40 °.

Грот закладений у шаруватих вапняках сарматських білого і жовтувато-білого кольору. Верхня частина гроту розкриває шаруваті вапняки. Дно грота скальне іноді з камінням, що лежить на ньому.

Грот сухий, він затоплюється тільки під час сильних штормів.

Грот недоступний лише у штормову погоду.

Грот було задокументовано 18.08.2009 р. Проніним К., Пунько Д., Пірко О., Кір'язової

Опис складено. Проніним К.